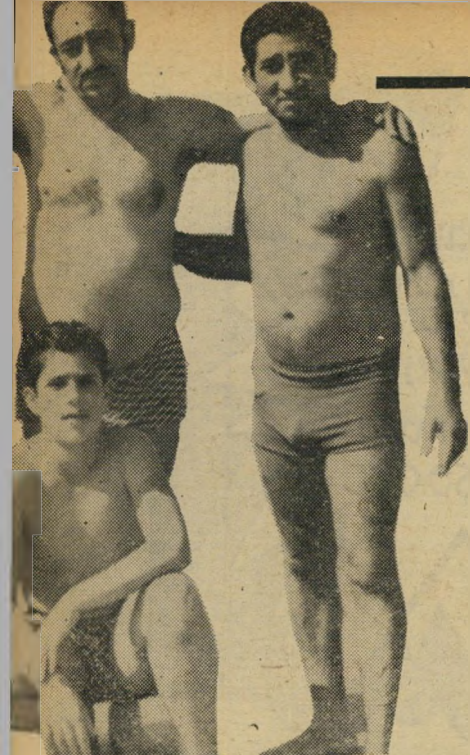

ויהי בהיותם ברחוב, ויקם אדמונד על אלפרד אחיו להרגו. ויאמר הי אל אדמונד: אי אלפרד אחיך? ויאמר: לא ידעתי. השומר אחי אנוכי? ויאמר: מה עשית, קול דמי אחיך זועקים אלי מבית החולים...

ארבע יריות אקרה נשמעו לפני שבוע ממגרש הנייה של הבית ברחוב השחר 1, ליד מגדל-שלום בתל-אביב. ליד הגה מכונית שחנתה במיגרש היה מוטל אלפרד שמעון, בן ה-43. הוא נורה בראשו. היריה הייתה אחיו, אדמונד שמעון, שמייד אחרי ניסיון-הרצח נמלט מהמקום. בצאתו מהמכונית החונה המשיך אדמונד וירה עוד שלושה כדורים מאקדח הטוטו שלו לעבר אחיו, אלפרד, הפצוע קשה. הצליח לפתוח את דלת המכונית במאמץ עליון בכוחות עצמו, והחל גורר עצמו אל

שתי המשפחות כימעט שלא משו זו מחברת זו במשך 11 שנים רצופות. לאדמונד יש ארבעה בנים ובת, ולאפרד שני בנים ושתי בנות, שכולם היו מאז ומתמיד חברים קרובים. הקופה בעסק המשותף היתה משותפת. מעולם לא נרשם מה לקח זה או האחר. היחסים היו מושתתים על אמון הדדי מלא. העסק היה רשום על שמו של אדמונד, ונחתל למעשה על-ידו. כשאלפרד מסייע לו בנאמנות. בחודש מאי 1975 נאלץ אדמונד לצאת

עלידי אחיו ושתי המשפחות. אלפרד אמר לאחיו עם שובו: "בוא, העסק מחכה לך. תפוס את מקומך". כעבור יומיים החלה הפרשה מתגלגלת. עד שנסתיימה בניסיון לרצח שאירע לפני כשבועיים.

באחד הימים פנה אלפרד לאחיו ואמר לו: "אין לך יותר כלום בעסק המשותף, ואין לך מה לעשות כאן" ברוזמנית התברר לאדמונד, לתדהמתו, כי אחיו פתח, בשותף פתח עם אחרים, עסק חדש ברחוב ז'בוטינסקי ברמת-גן, הנקרא "ציפמרקט". אלפרד העביר לעסק החדש, ועוד המשיך להעביר עד לניסיון הרצח, סחורות מה חנות המשותפת לחנות החדשה. אדמונד הבין שהיחסים המצויינים ביניהם הגיעו למבוי סתום, וביקש את חלקו. אלפרד סירב לתת לו. מאותו הרגע החלו מריבות בלתי-פוסקות ביניהם. בתחילת חודש מאי פנה אדמונד למישרה, והגיש תלונה נגד אחיו.

אחרי שהתלונן, הציע לו אלפרד לשים קץ לסיכסוך, ולנסות להתפשר אצל עורך-

היו וההבול

שני אחים

האחים אדמונד (מימין) ואלפרד שמעון (משמאל), שרק עשרה חודשים מבידלים ביניהם. בעיקבות סיכסוך כספי בין השניים, שהיו שותפים בחנות לצורך כי מכולת, ירה אדמונד באלפרד בראשו.

כיוון שהפסיד את כל כספו בעסק הכושל שפתח בארה"ב, לא היה לו די כסף להגיש תביעה מישפטית, על כל ההוצאות הכרויות בה. אדמונד פנה לעורך-הדין סלמן טוויק, שהסכים לטפל בפרשה. בכל פעם שהיו נפגשים אצל הבורר לטיפול בנושא, היה אדמונד זוכה במהה של קללות עסיסיות מצד אחיו, אלפרד. הוא גם החל

מחנות המכונות

מקבל אימונים רציניים. בני-מישפחתו של אדמונד סיפרו כי הוא אף הוכה מכות נאמנות, באחת הפעמים שיצא ממישרדו של עורך-הדין זילכה, חלף זמן, ולכלל הסכם לא הגיעו.

אקדחים

צמודים

כשהתלהטה הפרשה, ניסו רבים מחבריהם הסוחרים לתווך בין השניים, אך ללא הועיל. מצד אדמונד היתה נכונות לפשרה, ואילו אלפרד הגיב בסירוב על כל ניסיון. לבסוף הציעו לו לאדמונד ידיו למכור את רכושו, כולל הדירה, על-מנת שיוכל לקיים את מישפחתו עד שיתבררו הדברים בבית-המשפט. אדמונד התהלך מדוכא, שעולמו חרב עליו. מה שפגע בו יותר מכל היה יחסו של אחיו כלפיו.

לטענת אשתו, הוא החל סובל מנדודי שינה ומלחידים גבוה, עד כדי כך שאיבד את הכרתו פעמים רבות. מישפחתו סבלה מחסור, ואפילו חרפת רעב.

אדמונד רצה להשכיר את דירתו שברחוב הירקון, כדי שתשמש לו מקור הכנסה. אולם משנתן את המפתח לשוכרים, הסתבר לו שאלפרד מהיר להחליף את מנעול הדירה. הוא התלונן במישרה אך תלונתו, כמו בפעמים הקודמות, נדחתה באורח מזוהזז. הוא לא נענה כלל. אדמונד הפך מסיטונאי ידוע לרוכל זעיר, המסתובב עם מרכולתו בידו ומחזר על הפתחים. עצביו התמוטטו, והוא נזקק מדי-פעם לטיפול רפואי. יום אחד רכש לו אדמונד אקדח טוטו כדי לשמור על רכושו הדל, כיוון שיומיים לפני כן נגנבה הסחורה שבה רכל. מאז הסתובב עם אקדח צמוד. אחיו, אלפרד, החזיק באקדח בקוטר 9 מילימטרים. ב-1 בנובמבר השנה צריכה היתה להתברר תביעתו של אדמונד בבית-המשפט, לפני השופט יקותיאל, בה ביקש להעביר

דין נייטראלי שישמש כבורר. משפנו הי שניים לעורך-הדין, הסתבר שזו פרקליטו של אלפרד. הכוונה היתה ברורה. הבוררות עלתה על שירותן כשדרש אלפרד מאדמונד, כתנאי לפשרה, לקבל דמי גיהול של העסק לתקופת השנתיים שבהן שהה אדמונד בארה"ב. הסכומים שתבע היו עצומים.

אדמונד סירב לתיתם, ופנה — מאוכזב ממעשי אחיו — לבית-המשפט בבקשה לפירוק העסק. הוא ציין כי בינתיים ממשיך אלפרד להעביר את הסחורות מהעסק המשותף לעסק החדש שלו. התביעה התיברה לפני נשיא בית-המשפט המחוזי, מסט קמט, אשר הציע כבורר את עורך-הדין יוסף זילכה. אדמונד ניצב לפני בעייה קשה. הוא חזר ארצה מחו"ל ללא פרוטה בכיסו.

את הארץ ולנסוע לארצות-הברית, שם שוהה בנו שמעון, הלומד במכללה בקליפורניה. מקורבי המישפחה מספרים שהאב לא התלהב מרעיון היציאה לחו"ל אך אלפרד, אחיו, הפציר בו ודיבר על ליבו שיסע לראות את בנו. אדמונד עזב את הארץ, והעסק נשאר בידי אחיו.

אדמונד מסר לידי אחיו ייפוי-כוח נוסריני לניהול העסק המשותף, כיוון שהוא היה בעלי העסק החוקי. כן השאיר בידי ייפוי-כוח להשכרת הדירה שהחזיק ברחוב הירקון 16 בתל-אביב.

בשלב מסויים של שהותו בארצות-הברית התעורר בלב אדמונד החשד כי אחיו אינו ממלא באמונה אחר מה שהסכם ביניהם בקשר לניהול העסק. באפריל השנה שב אדמונד ארצה. הוא התקבל בשמחה רבה

אדמונד שימעון, שירה בראשו של אחיו אלפרד, עם בנו הבכור בני-יוק. אדמונד שהה בחו"ל מיספר שנים. כשחזר לארץ, חשד באחיו כי הונה אותו בעיסוקיהם המשותפים. לטענתו, ירה באחיו לשם התגוננות.

בני-יוק

הכביש הקרוב. עובדים-ישראלים שעברו בי מקום קפאו במקומם. הפצוע נאסף על-ידי נהג מונית, והובהל לבית-החולים דונונו ביפו. כשהגיעה המונית, בנסיעה מטורפת, לבית-החולים, ראה הפצוע — שניות ספורות לפני שאיבד את הכרתו — שוטר במדים. הוא מילמל בשארית כוחותיו: "אחי, אדמונד, ירה בי". הכרתו של אלפרד אבדה והוא הועבר בדחיפות לבית-החולים אבירם. לניתוח-גולגולת מסובך. זמן קצר לפני הניתוח שבה אליו הכרתו, והוא מילמל שוב: "אחי ירה בי". הכרתו לא שבה אליו עד היום ומצבו מוגדר כחמור. באותו ערב, בסביבות השעה תשע, הופיע גבר מבולבל, עצבני ונסער, בתחנת המישרה שברחוב דיונונו בתל-אביב. התנהגותו המזוהזזת הקפיצה את השוטרים ממקומם. לדבריו, בא להסגיר את עצמו. הוא צעק בהיסטריה אל השוטרים הנדמים: "יריתי באחי!" הוא נעצר.

הרקע לסיפור האה ששם על אחיו ל-הורגו בסיכסוך כספי בין השניים, על רכוש בשווי של כמיליון וחצי לירות.

הכל

היה משותף

שני האחים נולדו ב-1934 בבגדאד, בהפרש של עשרה חודשים זה מזה. הם היו בניהם של הרב המקומי, חכם שמעון, ואשתו רגינה. מקורבי המישפחה מספרים שהכל קיוו או כי שני הבנים יעסקו, בבגרותם, בתורה וימשיכו בדרכי האב המכובד. אולם לא כך היה. שני הצעירים הגיעו לישראל עם העלייה ההמונית הגדולה ב-1951. אביהם נשאר בעיראק. כעבור שלוש שנים הגיע האב ארצה למטרות ריפוי, ומאז נשאר בישראל. נפטר מאוחר יותר. האחים שנתייתמו למדו להיאבק, ולהסתדר בכוחות עצמם. מאז, ועד לתקופה קצרה לפני ניסיון הרצח, לא נפרדו ולו לרגע אחד.

העסק המשותף הראשון שהקימו השניים היה חנות לטחינת קפה ברחוב הרצל בתל-אביב. כעבור זמן נפרדו דרכיהם, וניסו איש איש את כוחו בעסק עצמאי. אולם משחלף זמן קצר הסתבר לשניים שאינם יכולים אח ללא אחיו, ושוב לעבוד במשותף. הם הקימו עסק גדול של מכירת מוצרי מכולת ברחוב החלוצים 4 בתל-אביב, שלידו מחסן גדול. העסקים שיגשגו ודומה היה שהכל מתנהל כשורה ועל מי מנוחות. השניים בילו יחד לא רק בזמן העבודה.